

I forhold til DPU, som jeg jo vil anbefale til ministeren og ministerens embedsmænd, synes jeg, at det er noget af en dyr løsning, man har fundet frem til. Og vi har også den opfattelse, at det er en misforståelse, hvis man tror, at alt og alle derefter så kan proppes ind på DPU, og så skal det være sådan altomfattende, omfavnende, i forhold til det pædagogiske. Det tror vi ikke på. Vi tror på, at det er hensigtsmæssigt, at man deler det pædagogiske værktøj op, alt efter hvad man skal bruge de pædagogiske værktøjer til bagefter, og ikke at man prøver på at mase det sammen. Det er jo sådan, at lærere fra forskellige uddannelser har brug for forskellig efteruddannelse og ikke nødvendigvis den samme.

Så altså det, der for Frihed 2000 står tilbage, er, at man med disse lovforslag laver en forfladigelse af uddannelserne. Man laver en systematisering af noget, som ikke kan systematiseres. Konsekvenserne af lovgivningen er ukendte. Vi kommer til at lovgive i blinde. Og lovforslagene er langt mere komplicerede, end de havde behovet at være.

Men det kan jo være – jeg ved det jo ikke, men det kan være, ministeren kan bekræfte det – at ministeren har en kongstanke om, hvordan verden skal se ud, og når ministeren så har tænkt sin tanke, har ministeren sagt: Det nemmeste er, at vi laver en revolution, og bagefter kigger vi så på, hvordan vi så får ryddet op efter revolutionen. Men det er ikke en god måde at gøre det på.

Vi må fra Frihed 2000 sige nej tak. Skulle der være enkelte problemer på uddannelsesområdet, så lad os se på dem først.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at jeg er meget glad for den store optagethed af det projekt, den vision, der er i forhold til at styrke den sektor, som udbyder mellemlange videregående uddannelser, sikre den bedre vilkår for udvikling og fortsat kvalitetsarbejde og for en bedre sammenhæng med efter- og videreuddannelsen. At der så er nogle ting, hvor jeg nok synes, at de motiver, som er lagt bag lovgivningen, bliver lidt misforståede, er så noget andet, og at lovforslag af den her type skulle være inspireret af en finansministeriel tænkning, må jeg på det kraftigste fraskrive.

Dette er jo faktisk lovforslag, som rummer nogle muligheder for, at den mangfoldighed,

som vi ønsker fremmet, den entusiasme, som vi har på vores uddannelsesinstitutioner, får nogle muligheder og nogle rammer, som gør det bedre og mere givende at arbejde med kvaliteten.

Det er så også i parentes bemærket bestemt ikke noget besparelsesforslag. Der tilføres sektoren øgede midler.

Det andet, at vi skulle lovgive i blinde og ikke have gjort os nogle tanker om, hvor det her fører hen, må jeg også på det kraftigste fraskrive, for vi har faktisk en forholdsvis præcis idé om, at det vil være en stor fordel for institutioner at indgå i centre for videregående uddannelser. Vi tror faktisk, at det vil være en styrkelse af den enkelte institution at gå ind i et center for videregående uddannelse. Vi tror faktisk, at det er sådan, at uddannelser vil kunne udvikles og befrugte hinanden i centre af den type, som her er foreslået.

Det, der jo er perspektivet for øjeblikket og grunden til, at der måske står mindre om indholdet, end man kunne ønske sig, er, at vi faktisk har gode mellemlange videregående uddannelser. Nogle af dem er faktisk forholdsvis nyreformerede. Det gælder f.eks. læreruddannelsen, som et meget bredt flertal i Folketinget står bag. Der er altså ingen grund til at genoptage diskussionen om indholdet i læreruddannelsen, når de første studerende blev optaget i august 1998. Vi har også en pædagoguddannelse, som har fået en forholdsvis god evaluering. Og med hensyn til de uddannelser, som vi har brug for at reformere, er der også oplæg på vej. Det gælder f.eks. sundhedsuddannelserne, bl.a. fordi der er en meget stor efterspørgsel fra sektoren.

Hvis man ser på, hvad der er perspektivet, så er det jo at forsikre og styrke vores uddannelser på det mellemlange videregående niveau og sikre den regionale forankring af uddannelsesinstitutionerne, som jeg tror Folketinget vil være unisont enige om er meget afgørende for ikke alene den fortsatte udvikling af det danske uddannelsessystem, men også for den fortsatte udvikling af det danske samfund.

Det er jo sådan, at den professionsbachelor, som vi foreslår gennemført, er en kvalitetsbetegnelse på uddannelser på mellemlangt videregående niveau, og der er en streg under profession, fordi vi i lovforslaget forsøger at fastslå, hvad en mellemlang videregående uddannelse er: en professionsbaseret, erhvervsrettet uddannelse. Men vi vil gerne give niveauet den cadeau og den mulighed, som det er at få en ti-